

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9129/2021
13.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакуле и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радица Костадиновић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5344/19 од 13.05.2021. године, у седници одржаној 13.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5344/19 од 13.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5344/19 од 13.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 5344/19 од 13.05.2021. године одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 1364/19 од 18.02.2019. године којом је одбијен тужбени захтев тужиље да јој тужени плати износе од по 148,00 динара месечно почев од 16.01.2014. до 21.01.2019. године, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа почев од 15. у наредном месецу за претходни месец до исплате.

Против правноснажне пресуде вишег суда донете у другом степену тужиља је благовремена изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20).

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно члану 404. став 2. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. О захтеву тужиле за накнаду штете због мање исплаћене пензије у периоду од 16.01.2014. до 21.01.2019. године одлучено је уз примену материјалног права из члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању која не одступа од изражене у одлукама Врховног касационог суда, којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Наиме, тужилца се определила за исплату пензије у готовини на адреси свог пребивалишта и таквим избором начина исплате прихватила је и обавезу да плати поштарину (цену за пружене поштанске услуге) прописану ценовником ЈП „Пошта Србије“. Правноснажне одлуке другачије садржине, приложене уз ревизију, не указују нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је одлучено као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и у смислу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чл. 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП и оценио да је и у смислу тих законских одредаба ревизија недозвољена.

Наиме, Законом о парничном поступку је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1), да у таквом спору против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (члана 479. став 6), као и да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3).

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.01.2019. године ради накнаде штете од 8.880,00 динара, који износ је означен као вредност предмета спора и очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па се у у конкретном случају ради о спору мале вредности.

С обзиром да је побијаном пресудом донетом у другом степену одлучено у спору мале вредности и да у таквом спору није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић